

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z odwołania S. S.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o wcześniejszą emeryturę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 3 października 2006 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.
z dnia 22 marca 2006 r., sygn. akt III AUa .../06,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 marca 2006 r. Sąd Apelacyjny w R. oddalił apelację wnioskodawcy S. S. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 29 grudnia 2005 r. Od wymienionego wyroku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł skargę kasacyjną, która wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w dniu 21 lipca 2006 r. Od skargi tej nie została uiszczona opłata podstawowa w kwocie 30 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawową zasadą prawa międzyczasowego w dziedzinie procesu cywilnego jest zasada bezpośredniego działania ustawy nowej. Zasada ta została wyrażona w art. XV § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 297 ze zm.). Zasada ta ma charakter ogólny w dziedzinie procesu cywilnego (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r. – zasadę prawną, III

CZP 49/00, OSNC 2001 nr 4, poz. 53) i znajduje ona również zastosowanie w odniesieniu do przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), mających charakter przepisów prawa procesowego. Wyjątek od zasady bezpośredniego działania ustawy nowej został przewidziany w art. 149 ust. 1. Przepis ten stanowi, że w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. W niniejszej sprawie wniesienie skargi kasacyjnej, inicjującej postępowanie przed Sądem Najwyższym, miało miejsce w czasie obowiązywania nowej ustawy o kosztach sądowych w związku z czym, zgodnie z zasadą bezpośredniego stosowania ustawy nowej, zastosowanie znajdują przepisy tej ustawy.

W myśl art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych m. in. od skargi kasacyjnej. Stosownie do art. 130² § 3 k.p.c., dodanym do Kodeksu postępowania cywilnego wymienioną ustawą o kosztach sądowych, sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. W myśl uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2006 r., II UZP 11/06 niepubl. powołany przepis art. 130² § 3 k.p.c. stosuje się do środków odwoławczych i środków zaskarżenia podlegających opłacie podstawowej, o której mowa w art. 35 i 36 ustawy o kosztach sądowych z dnia 28 lipca 2005 r.

Z przytoczonych względów, skoro od skargi kasacyjnej nie została wniesiona należna opłata podstawowa, na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. należało orzec jak w sentencji postanowienia